

Honnyi Levelek

Tudósítások, és Egyebek.

N r o. 15.

A' Pruszsiai Király' Proklamátziói.

„Az én népemhez —

„Az én hűséges népemnek éppen oly kevés van, mint a' németeknek, szüksége arra, hogy a' kezdődő hadakozásnak okai megmagyaráztassanak nékik. Tisztában vagynak ezek a' meg nem vakúlt Európának szemei előtt. —

„Mi a' Frantzia Birodalom igen nagy hatalma alatt leroskadtunk vala. A' békesség, melly az én alattvalóimat felerészint elszakasztotta tőllem, nem részeltetett a' maga áldásaiból bennünket; minthogy mélyebb sebeket ejtettek rajtunk, mint maga a' hadakozás. Az országnak veleje kiszívott vala, főbb erősségeink az ellenség birtokában maradtak, a' mezei gazdálkodás, valamint szintén a' mi városainknak mesterségi szorgalmatoskodások is, melly már külföldben oly nagy grádusra lépett vala, elenyészett. A' kereskedésbéli szabadság meggátolhatván a' miatt a' jövedelem és gazdagság' kútfejei béduggattak vala. Szegénység uralkodott mindent. —

„Azt gondoltam, hogy tett fogadásaimnak szoros betöltések által könnyebbséget szerezhettek népeimnek, 's a' Frantzia Csaszárt meggyőzhetem végezetre a' felől, hogy önnön java kívánja azt, hogy Pruszsziának a' maga függetlenségét meghagyja. De leg tisztább célzásai-

mat semmivé tették a' nagyravágyás és hitszegettség, 's nyilvánossággal láttuk, hogy a' Császár kötései inkább meg fognának bennünket lassan lassan rontani, mint az ő hadakozásai. —

„Brandenburgi, Pruszsiai, Sléziai, Pomeraniai, Litthwániai lakosok! tudjátok mit szenvedtetek majd hét esztendőktől fogva; tudjátok, melly romorú sorsra fogtok jutni, ha kezdendő tusakodásunkat betsülettel nem fogjuk végezni. Emlékezzetek a' régi időkre, a' Nagy Választó Fejedelemre a' Nagy Fridericusra. Ne felejtkezzetek el azokról a' jókról, mellyeket a' mi őseink véres kezekkel szereztek, a' milyenek a' lelki esmére:beli szabadság, ditsősség, függetlenség, kereskedés, mesterségek, és a' tudományok. Jussan eszetekbe a' mi hatalmas szövetségeseinknek az Oroszoknak nagy példaadások; jussanak eszetekbe a' Spanyolok és Portugallusok. Még kisdéd nemzetek is szembe szállottak az ilyen nagy jókért az ő hatalmasabb ellenségeikkel, és győzedelmeskedtek. Vessétek a' Helvétusokra és a' régi Belgákra szeméiteket. Minden Rendjeinktől nagy áldozatok kívántatnak, mert nagy dologhoz fogunk, 's nagy számú és hatalmú ellenséggel leszen bajunk. Inkább megteszitek ti ezeket az áldozatokat önnön hazátokért és nemzetetekbéli Királyotokért, mint sem egy idegen uraikodóért. a' ki, mint sok példák mutatják, a' ti gyermekeiteket és utolsó erőtöket olyan czélokra fordítaná, a' mellyek titeket teljességgel nem illetnek. Az Istenbe való bizodalom, álhatatosság, bátorság, és a' mi szövetségeseinknek hatalmas segedelmek, győzedelmes intalommal fogják tiszta indulatú iparkodásainkat megkoronázni. Akár melly na:

gyok legyenek is ezen áldozatok, mind ezeknél nagyobbak azon szentséges jók, a' mellyekért ezeket tesszük, 's a' mellyekért verekednünk és győzedelmeskednünk kellek, ha meg nem akarunk szünni, Pruszsusok és Németek lenni. Ez az az utolsó és határozó tusakodás, a' mellyet megmaradásunkért, függetlenségünkért, és boldogságunkért ki kell állanunk. A' betsületes békességen, vagy pedig a' ditsóséggel való elenyészésen kívül, semi egyéb út nintsen előttünk. Erre is készek lesztek ti a' betsületért, minthogy a' Pruszsus és a' Német, betsület nélkül meg nem élhet. De az Isten és a' mi eltökéltségünk, a' mi igaz ügyünknek győzedelmet, 's azzal együtt bátorságos és ditsóséges békességet adnak, 's a' boldog időt vissza hozzák. Kélt *Breszlauban* Mártzius 17-dikén, 1813. —,

„*Friedrich Wilhelm.*”

„*Az én Armádámhoz —*”

„Sokféleképpen kijelentettétek, hogy a' hazá' szabadságát és függetlenségét fegyveres kézzel vissza szerezni kívánjátok. Az erre való szempillantat elkövetkezett. Egy tagja sintsen a' népnek olyan, a' melly ezt nem érezné. Minden felől önként futnak az ifiak és férfiak a' fegyver fogásra. A' mit ezek önként tselekesznek, a' állatok reguláris katonáknál kötelesség. Töltelek, a' kik a' haza védelmezésére vagytok szenteltetve, ez, mint kötelességet kívánhatja azt, a' mire amazok önként ajánlják magokat. Nézzétek, melly sokak elhagynak mindent, a' mi nékiek bétses, hogy véltetek együtt a' hazáért adják életüket. Néktek tehát kétszeresen éreznai kell szent kötelességeteket; emlékezzetek erre

a' tsatákban, a' szükségben, szenvedésben, és belső fenyítékterítésben. Valamint a' leg nagyobb úgy a' leg kisebb embernek nagyravágyása, az egésznek ditsősségkívánásában enyészsen-el. A' ki a' hazáért érez, nem gondolkodik magáról. A' hol a' köz jó forog-fenn, megvetetés legyen a' magaszeretőnek (*egoistának*) sorsa. A' köz jónak engedjen most minden egyéb tekintet. A' győzelem az Istentől jön; tegyétek méltókká az engedelmesség és kötelesség-telyesítés által magatokat az ő oltalmára. Bátorság, álhatalosság, hűség, és szoros rendtartás legyen a' ti ditsősségeitek. Kövessétek őseiteket; legyetek méltók hozzájuk, és gondolkozzatok maradékaitokról! Azokat, a' kik magokat megkülömböztetik, bizonyos jutalom, a' kik kötelességekről elfelejtkeznek, nagy gyalázat és kemény büntetés várja. —

„A' ti Királyotok mindenkor véltetek, — a' Koronaörökös 's a' Királyi Princzek pedig ő vélle maradnak. Ők véltetek együtt tsatáznak, mellettünk pedig egy vitéz nép fog tsatárni, a' melly a' maga függetlenségét nagy tselekedetek által szerzetté meg, 's nekünk és Német Országának segítségére jött. Ez a' nép, bízott a' maga Fejedelmébe, vezéreibe, a' maga ügyébe, és erejébe, 's vélle volt az Isten. Így tegyetek ti is, mert mi is a' haza függetlenségiért fogunk ehhez a' nagy tusakodáshoz. Az Istenbe vetett bizodalom, bátorság, és álhatalosság legyen fekiáltó szavunk! Költ Breszlauban, Mártz. 17-dikén, 1813. —,

„Friedrich Wilhelm.